

прозу. Покушао је да реформише словеначки књижевни језик и да га очисти од немачких конструкција.

Писац који је васпитао и формирао читаву генерацију словеначких књижевника; писац који је своју објективност и своје изванредне критичке способности примењивао и на себе лично као и на друге, с правом заузима једно од највиднијих места не само у историји словеначке, него и у историји југословенске књижевности. Јер непристрасни и далековиди Фран Левстик, „борац за поштење и начелност у политичком животу као и у књижевности“, „човек феноменалне обдарености и огромног језичког знања“ указао је нама, Јужним Словенима, пут којим треба ићи у питању језика, и створио подлогу за изграђивање једне јединствене југословенске књижевности. У културнонационалном животу једног народа који је стицајем политичких прилика био распарчан, не би се могла пожелети боља веза од ове која се оснива на великом делу Франа Левстика.

Јосип Јурчић.

1844—1881.

Средином деветнаестог века поред Левстика на приповетци се огледа југословенски националиста *Јанез Трдина*, који узима романтичан основ за своје новеле: народну историју и традиционалну књижевност. Са успехом је почео као један од првих у словеначкој књижевности и рад на књижевној критици. Из тога времена да поменемо и *Јанеза Менцингера*, писца културно-филозофских и сатиричних приповедака. Али, приповетка и роман развијају се са пуним успехом тек код *Јосипа Јурчића*, који се формира и пише под утицајем Левстика, с којим се и лично познаје.

Родом је био из *Муљаве* код Крке. Школу је учио у *Љубљани*, где је положио и испит зрелости. Тада је већ био познат писац. У *Бечу* је студирао класичну филологију, али због немаштине није могао да је продужи. Живео је у Бечу и Љубљани, сарађивао је на разним часописима, био уредник „Словенског народа“, увек болешљив, увек у оскудици, али, у пркос